

Щастя

Володимир Свідзінський

Довірливих надій в юнацтві серце повне,
Кипить воно у мріях, як в огні,
І щастя нам ввижається чудовне
Прийдучого в неясній далині.

Та горе і літа, учителі сумні,
Надіяння розіб'ють безосновне;
Тоді, оглянувшись на перші наші дні,
Ми в них побачимо те щастя неуловне.

Так іноді пташок яскравих згряя
Поперед мандрівця у полі походжає,
І вабить зір його блискуче пір'я їх;

Та тільки він наблизиться до них,
Вони перелетять йому над головою.
І знов за ним збираються юрбою.